

Kocour se schoulil na tvůj klín

Petr Hapka

Kocour se schoulil na tvůj klín
u nohou spí ti dalmatin
v pozici lvů co zdobí banku
i sama noc má na kahánku
jen ty se ještě ještě bráníš spánku.
A síle starých vín.

Jak dlouho to však vydržíš
už na kostele zlátne kříž
ne ani jeho svatá záře
nenajde důlek do polštáře
natož pak obrys mužské tváře
A ty to dobře víš.

R: Má krásko
S přetěžkými víčky
snad je tvůj rytíř na cestách
snad si tvou krajku od spodničky
stírá prach
Na cestách

Až přes řeku a do strání
se rozléhá tvé volání
i Jonáš ve velrybím břiše
by tvoje slova musel slyšet
vždyť voláš tišeji než tiše
kdo se ti ubrání

Vidíš však nebo nevidíš
už na kostele zlátne kříž
ne ani jeho svatá záře
nenajde důlek do polštáře
natožpak obrys mužské tváře
A den je blíž a blíž.

R: Má krásko
S přetěžkými víčky
kývou se kývou misky vah
na jedné krajce od spodničky
na druhé na druhé
víří prach

I ve zvířenem prachu cest
vidím tě lampu k oknu nést
tvá silueta ale bledne
kdo pohlédne už nedohlédne
snad ještě můra k lampě sedne
ja však znám tu lest.

R: Má krásko
S přetěžkými víčky
i když má víčka tíží prach
tak po tvé krajce od spodničky
teď bych už nerad sáh